

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

De teksten die ik schreef voor de cabaretgroepen van de PvdA volgden niet altijd braaf de officiële partijlijn, maar soms schreef ik iets dat de partijleiding bevredigde. Zo heb ik eens op een zonnig caféterras het liedje "De toonbankla" gezongen voor het partijbestuur. Dat vonden ze mooi, want zo kon je ook de middenstanders voor de partij winnen. Daarbij nog een tekst uit die tijd, die misschien nog steeds actueel is.

BALLADE VAN DE TOONBANKLA.

In ieder straatje van mijn stad
is wel een winkelier
met zout en soda in een vat
of boeken en papier,
met sigaretten, brood of kreeft
of aardappels en sla,
en elk van al die winkels heeft
een toonbankla.

Het geld komt in met dubbeltes
en guldens van papier.
Dat is de kleine business
van kleine winkelier.
En als de zaak gesloten is
telt hij de centen na,
dan geeft men boter bij de vis
de toonbankla.

Maar als de tijden zorgelijk zijn,
de werkloosheid wordt groot,
moet de huisvrouw zuinig zijn
met kleding, melk en brood.
Dan dreigt in 't winkeliersgezin
de armoe ook weldra
met al die lege plekken in
de toonbankla.

Al gaat het nog zo vrij en fier
bij liberaal gezag,
de bakker en de kruidenier
betalen het gelag.
De schuld stijgt tot hij niet meer kan,
faillissement daarna.
Zo eindigt de ballade van
de toonbankla.

Francaise.

'k Ben Frangaise, ik woon aan de Seine
in een huis in de Rue Madeleine,
en ik snuif aan een vleug eau de cologne
op een stoel in het Bois du Boulogne.

Bonjour, monsieur, bonjour, hoe gaat het met l'amour,
hoe gaat het met de liefde in praktijk en in 't chanson,
zeg, is het altijd nog hetzelfde, altijd: c'est si bon,
of geven lage lonen jou voor morgen
behalve dan de liefde ook nog tal van andere zorgen,
Bonjour, monsieur, bonjour, hoe gaat het met l'amour,

Ja, de liefde daar kun je van dromen,
maar de wereld zit vol met atomen,
maar wij Fransen, wij kunnen 't vergeten,
als Hinault op zijn fiets is gezeten.

Bonjour, monsieur, bonjour, hoe gaat het met de Tour,
hoe gaat het met de fietsers die racen door het land?
Ze jagen Malenkow en Eisenhower uit de krant,
maar als een Fransman eind'lijk heeft gewonnen,
dan is de welvaart voor mijn land nog niet begonnen.
Bonjour, monsieur, bonjour, hoe gaat het met de tour?

Ja, ons Frankrijk was eenmaal een natie
met veel invloed, veel macht en veel gratie.
Maar we hebben daar veel van verloren
en nog altijd zijn wij niet herboren.

Bonjour, monsieur, bonjour, we zijn niet meer zo stoer,
we zitten met een klasse, die belasting steeds ontduikt
en zo de welvaart van het land door egoïsme fnuikt,
want ongelijk verdeelde lasten maken
dat ieder ogenblik men voor zijn recht gaat staken.
Bonjour, monsieur, bonjour, we zijn niet meer zo stoer.

Ook al dreigen er vele gevaren,
Frankrijk blijft in de modder sinds jaren,
en we vinden geen kracht om te bouwen
aan een nieuw en eendrachtig vertrouwen.

Bonsoir, monsieur, bonsoir, slaap en droom jij maar,
en doe maar of de wereld eeuwig op je wachten zal,
het is alleen voor jou zo naar: de wereld is niet mal
en mocht je eind'lijk toch een keer ontwaken,
begin dan niet meteen opnieuw je kabinet te kraken.
Allez, monsieur, allez, doe eindelijk eens mee!

Overpeinzing

Geduldig, telkens weer,
legt moeder kip een ei.
De koolvis legt er meer,
maar kakelt er niet bij.
Dus wordt een kip geprezen
en wordt een vis gehoord,
waarmee weer is bewezen
dat adverteren loont.